

תפ"ח 43134/02-17 - מדינת ישראל נגד משה רוזנבאום

בבית המשפט המחוזי נצרת

תפ"ח 43134-02-17

כבוד סגנית הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

כבוד השופט ג'ורג' אזולאי

כבוד השופט סאאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

משה רוזנבאום

נוכחים:

בשם המאשימה - עו"ד נורית הדס

בשם הנאשם - עו"ד אפרים דמרי

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא - אב"ד:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשורה של עבירות מין, שביצע כלפי מתלוננים שונים, חלקם קטינים, במספר הזדמנויות, ואשר עניינם, בעיקר מעשים מגונים.

2. הסדר הטיעון, במסגרתו הודה הנאשם, כלל הסכמה לתיקון כתב האישום והודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן מיום 15.10.17 שסומן כא/1. לא הייתה הסכמה באשר לעונשים שיטלו על הנאשם ובעניין זה טענו הצדדים באורח חופשי, לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן.

3. כתב האישום המתוקן, שבו הודה הנאשם ועל פיו הורשע, אוחד 7 אישומים בעבירות מין ואישום נוסף שעניינו כניסה ושיבה בישראל שלא כחוק ואלה עובדותיו:

א. על פי האישום הראשון - הנאשם שהינו בעל אזרחות אמריקאית נכנס לגבולות ישראל בתאריך 4/9/14. עם היכנסו הונפקה לו על ידי רשות האוכלוסין וההגירה אשרת תייר ב/2 לשלושה חודשים וזאת עד ליום 4/12/14. מאז יושב הנאשם בישראל שלא כחוק.

בשל האמור, הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל ושיבה בה בניגוד לחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) ו- (3) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

ב. על פי האישום השני - א.ר. הינו קטין יליד נובמבר 2000 (להלן: "**הקטין א"ר**") ובמועד הרלוונטי לאישום זה היה בן 15 ו - אחד עשר חודשים. לנאשם ולקטין א.ר. מכר משותף, אשר נהג להסיע את הנאשם במכוניתו מפעם לפעם למקומות שונים. בין התאריכים 16/10/16 ל- 22/10/16, הסיע המכר את הנאשם מביתו ב... לירושלים. לנסיעה התלווה הקטין א.ר. שישב במושב האחורי של הרכב בעוד הנאשם ישב במושב שליד הנהג. הנאשם אשר לא הכיר את הקטין א.ר. קודם, העריך כי הוא בן 14 או 15. במהלך הנסיעה עצר המכר בתחנת דלק כדי לתדלק את רכבו. בזמן זה כאשר נותרו הנאשם והקטין א.ר. לבד ברכב, הפנה הנאשם את פניו וגופו לכיוון הקטין א.ר, הושיט את ידו לכיוון רגליו של הקטין והכניס אותה בין רגליו וסמוך לאיבר מינו של הקטין, שנרתע ממעשהו של הנאשם, זז לצד המושב ואמר לנאשם שיוריד את ידו מגופו.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בביצוע מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. (בכתב האישום המתוקן שהוגש לבית המשפט אמנם נרשמו הוראות חקיקה אחרות, אך הצדדים הבהירו את מהות התיקון בהודעה מיום 28.11.18).

ג. על פי האישום השלישי - י.ב. (להלן: "י.ב."), הינו תלמיד ישיבה. במהלך שנת 2014 פנה הנאשם לראש הישיבה, הציג עצמו כאדמו"ר וביקש לחזק תלמידי הישיבה בדרך של העברת שיעורים או דרשות. ראש הישיבה נעתר לבקשת הנאשם, ובין המועדים 17/12/2014 ל - 24/12/2014, העביר הנאשם שיעור בישיבה, שבו נכח י.ב. מספר ימים לאחר השיעור דלעיל, השיג הנאשם את מספר הטלפון של י.ב., התקשר אליו והציע לו להגיע לביתו וללמוד עימו. י.ב. נעתר להצעת הנאשם והגיע עוד באותו ערב לבית הנאשם. הוא התיישב על ספה, הנאשם התיישב לצידו, נצמד לגופו, חיבק אותו והניח את ראשו על כתפו של י.ב. יב. נרתע ממעשיו של הנאשם, הזיז אותו מעליו, שאל אותו מדוע הוא נוגע בו וביקש ממנו להניח לו. הנאשם התעלם מהתנגדותו של י.ב. ומבקשתו שיניח לו והמשיך במעשיו המתוארים לעיל. בהמשך, שאל הנאשם את י.ב. אם הוא מכיר בנות ואם הוא יכול להראות לו תמונות של בנות, כל זאת תוך שהנאשם נוגע בעצמו באיבר מינו מעל בגדיו ומשפשפו.

לאחר מכן, אמר הנאשם ל-י.ב. כי אין אדם נוסף מלבדם בבית והציע לו לישון עימו בביתו. לאחר שי.ב. השיב כי אינו מעוניין להישאר בביתו של הנאשם, נצמד הנאשם שוב לגופו של י.ב., נישק אותו בצווארו ואחז באיבר מינו של י.ב. מעל בגדיו. י.ב. שהתנגד למעשיו של הנאשם, דחף אותו מעליו, קם בבהלה מהספה ויצא מהמקום.

במהלך כשישה חודשים לאחר מכן, התקשר הנאשם פעם אחר פעם ובתדירות גבוהה לטלפון הנייד של י.ב. והטריד אותו על אף שזה ביקש ממנו שלא ליצור עימו קשר.

על פי כתב האישום, במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם בי.ב. מעשים מגונים לשם גירוי וסיפוק מיני וכן השתמש במתקן בזק בהזדמנויות רבות באופן שיש בו להפחיד, להטריד, ליצור חרדה ולהרגיז שלא כדין.

בגין מעשיו באישום זה הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין ובהטרדה, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982 (בהזדמנויות רבות).

ד. על פי האישום הרביעי - מ.כ. (להלן: "מ.כ."), הינו בעל חנות. במהלך שנה וחצי שקדמו להגשת כתב האישום, במספר הזדמנויות, נכנס הנאשם לחנותו של מ.כ., המתין עד אשר נותר עימו לבד בחנות, ואז נישקו בעורפו לצורך גירוי וסיפוק מיני וזאת בניגוד לרצונו של המתלונן. במהלך התקופה המתוארת באישום זה, ובהיותו לבד בחנות עם מ.כ. נישק אותו הנאשם בעורפו והתחכך בגופו, זאת בניגוד לרצון המתלונן.

לפי כתב האישום, במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם במ.כ. מעשים מגונים בהזדמנויות רבות, זאת לשם גירוי וסיפוק מיני.

בגין האמור, הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

ה. על פי האישום החמישי - ד. ח. הינו קטין יליד חודש יולי 2001 (להלן: "**הקטין ד.ח.**"). במהלך חודש ספטמבר 2016, יום אחר יום, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, שיחק הקטין ד.ח. בגן משחקים הנמצא סמוך לבית הספר בו הוא לומד. באותן ההזדמנויות, התקרב הנאשם אל הקטין ד.ח, קרץ לו בעינו וקרא לו לבוא עימו. המתלונן סירב ובכל פעם ברח מגן המשחקים.

יום למחרת המפגש השני עם הנאשם, נתקל הקטין ד.ח. בנאשם בסופרמרקט והנאשם קרא לו מספר פעמים להתלוות אליו. הקטין שהוטד מקריאות הנאשם, פנה למאבטח בסופרמרקט וזה הורה לנאשם לצאת מהמקום.

כשבוע לאחר מכן, נתקל שוב הקטין ד.ח. בנאשם בסופרמרקט. משהבחין בו הנאשם, הוא איים על הקטין, בהעבירו את אצבעו מתחת לגרונו. לאחר מכן, התקרב לקטין ואיים עליו באומרו לו "חכה, חכה". בהזדמנות נוספת במהלך חודש ספטמבר 2016, רדף הנאשם אחר הקטין ד.ח. כשהוא אוחז בידו מקל.

על פי כתב האישום, במעשיו המתוארים לעיל איים הנאשם על הקטין ד.ח. במספר הזדמנויות.

עקב מעשיו באישום זה הורשע הנאשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ו. על פי האישום השישי - נ.ו. (להלן: "**המתלונן נ.ו.**"), הוא בעל חנות. במהלך מספר חודשים טרם הגשת כתב אישום זה, במספר הזדמנויות, כאשר נ.ו. היה לבדו בחנותו, נכנס אליה הנאשם, חיבק אותו בחוזקה ונישק אותו בצווארו בניגוד לרצונו לצורך גירוי וסיפוקו המיני. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם ב.נ., במספר הזדמנויות, מעשים מגונים לשם גירוי וסיפוק מיני.

בעקבות האמור, הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

ז. על פי האישום השביעי - צ.א (להלן: "**צ.א.**"), הינו סגן מנהל הסופרמרקט (הנזכר באישום הרביעי). בהזדמנות אחת, במהלך חודש נובמבר 2016 ובתחילתו של חודש פברואר 2017, נכנס הנאשם לסופרמרקט, פנה למתלונן צ.א. וביקש ממנו לעשות מצווה ולהניח תפילין. המתלונן צ.א. נעתר לבסוף לבקשת הנאשם והתלווה אליו למחסן הסופרמרקט שם הניח תפילין והחל להתפלל. בשלב זה, כאשר המתלונן צ.א. היה קשור בתפילין ועסוק בתפילה כשגבו לנאשם, חיבק אותו הנאשם בחוזקה ונישק אותו בצווארו לצורך גירוי וסיפוקו המיני.

במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם במתלונן, בהזדמנות אחת, מעשה מגונה, לשם גירוי וסיפוק מיני.

הוא הורשע בשל האמור, בביצוע מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

ח. על פי האישום השמיני - בין ע.פ. (להלן: "ע.פ."), ובין מ.כ., המתלונן באישום הרביעי (בטעות נרשם בכתב האישום, כי מדובר באישום השלישי), קיימת הכרות מוקדמת. בתאריך 3/2/17 בסמוך לשעה 12:00 ישב ע.פ. בחנותו של מ.כ. כאשר הנאשם נכנס לחנות. הנאשם פנה אל ע.פ. ושאל אותו לגבי אורך שיערו. לאחר שע.פ. השיב לו כי הוא מאריך שת שיערו בשל נדר שנדר, הציע לו הנאשם לבוא עימו לביתו, שם יספר אותו ויתיר את נדרו.

ע.פ., שסבר כי הנאשם הינו אדמו"ר ורב, אשר יכול להתיר את הנדר שנדר, התלווה אל הנאשם לביתו. בהגיעם לביתו של הנאשם, נעל הנאשם את דלת הבית והדף את ע.פ. לעבר ספה שהייתה במקום. לאחר מכן הצמיד הנאשם את ע.פ. אליו, חיבקו, נישק אותו בצווארו באומרו לו כי הוא חמוד, מתוק, חתיך ויפה וכי "ככה יהודים מראים אהבה" וכן "אני אגיד לך איך יהודי אוהב יהודי". לאחר מכן ובעודם על הספה, הכניס הנאשם את ידו מתחת לחולצתו של ע.פ., מישש את חזהו ובטנו, לקח את ידו של ע.פ. הניח אותה על איבר מינו וחיכך אותה באיבר מינו. לאחר מכן נישק את ע.פ. בצווארו. בשלב זה ע.פ. ניסה להדוף את הנאשם מעליו אך הנאשם שוב נצמד אליו, חיבקו בכוח, הכניס את ידו מתחת לחולצתו של ע.פ. וליטף את גבו.

ע.פ., שביקש להפסיק את מעשיו של הנאשם, אמר לו כי הוא מבקש ללכת מביתו ולהתארגן לפני שנכנסת השבת. בתגובה אמר לו הנאשם כי ברצונו להראות לו מתנה שקיבל לכבוד השבת ואשר נמצאת בחדר השינה. הנאשם הוביל את ע.פ. לחדר השינה, שם הציב אותו מול מראה, נעמד לצידו ואמר לו "איזה חתיך אתה. אותך קיבלתי לשבת". לאחר מכן חיבק את גופו של ע.פ., חיכך את איבר מינו ברגלו של המתלונן וגנח באוזנו.

במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם בע.פ. מעשים מגונים זאת לשם גירוי וסיפוק מיני, על כן הורשע, בביצוע מעשים מגונים, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

4. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ועל פי בקשת הסנגור, הורינו לשירות המבחן להגיש תסקיר אודות הנאשם. מאז נדחה הדיון מפעם לפעם, בין היתר, בשל עיכובים בשילובו של הנאשם במסגרת טיפולית מתאימה וכן לצורך הזמנת חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות מינית, שלה נזקק שירות המבחן לצורך בניית והתאמת הטיפול לנאשם. בסופו של דבר, בפנינו מונחים היום מספר תסקירים, המפרטים את הדרך הטיפולית שעבר הנאשם, במסגרת שירות המבחן וחוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית.

לא הוגשו ראיות מטעם הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן וחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות

- 5.** לפנינו ארבעה תסקירים, שהוגשו על ידי שירות המבחן, המפרטים את הנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם וההליכים הטיפוליים, שבהם שולב במהלך תקופה לא קצרה של כשנה.
- 6.** הנאשם יליד 1981, נולד וחי בארה"ב עד שהגיע ארצה. משפחתו משתייכת לקהילה החרדית "סאטמר" ותוארה על ידו כמשפחה מכובדת ומיוחסת בקהילה בה חי.
- נסיבות חייו של הנאשם מפורטות בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, לרבות הקשיים שחווה מגיל צעיר במסגרת הלימודית והחברתית ותחושות ההשפלה והבדידות שליוו אותו. כן, מתארים התסקירים את המורכבות המשפחתית בה נתון הנאשם, על רקע נישואיו, הגירושין, הניתוק מבנו והאובדן שחווה, כמפורט בתסקיר.
- 7.** במהלך שהותו בארץ עבד הנאשם בתחום ההוראה והחינוך במוסדות חינוכיים, אך בשל שמועות אודות התנהגותו, נאלץ לעבור ממקום למקום וחווה משבר (שבעקבותיו גם עזב את הארץ למשך כחצי שנה לאוקראינה).
- 8.** בתסקיר מיום 30/12/17 צוין כי הנאשם נטל אחריות לחלק מן המעשים שיוחסו לו ושלל כל כוונות מיניות או בלתי כשרות. שירות המבחן התרשם באותה עת מנטייתו של הנאשם לניתוק רגשי, קושי להכיר במעשיו הפוגעניים ולהכיר בדחפיו ונטיותיו. כל אלה היוו גורמים מגבירי סיכון. עם זאת, הנאשם ביטא הכרה ראשונית בקושי בתחום המיני והביע נכונות לקבל טיפול. הרושם היה כי אורח החיים החרדי האדוק, הקשה על הנאשם לבחון באופן כן ופתוח את נטיותיו וקשייו.
- על רקע האמור לעיל, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון למשך 3 חודשים, במהלכם, כך נאמר, ישולב הנאשם בטיפול פרטני בעמותת "שלום בניך", המעניקה טיפול לפוגעים מינית מהמגזר החרדי. זאת במקביל לשילובו בקבוצה פסיכו חינוכית, שאמורה הייתה להיפתח בחודש מרץ 2018, והמיועדת לאפשר התמודדות עם משבר והכנה להמשך טיפול.
- 9.** לאור עמדותיו של הנאשם והסתייגותיו בשיחתו עם קצינת המבחן, מן האופי המיני של המעשים, והכחשתם של חלק מן המעשים עצמם, בררנו עם הנאשם היטב, בישיבה שהתקיימה ביום 17/1/18, האם הוא עומד מאחורי הודאתו. הנאשם חזר והודה בכל המיוחס לו וטען כי היה לו קושי להתוודות בפני קצינת המבחן בביצוע המעשים ובכל המתואר באישומים. בשים לב לאמור, ולאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו כי יהא נכון להיעתר לבקשת שירות המבחן ולאפשר בחינה של ההיבט הטיפולי.
- 10.** בתסקיר שהוגש ביום 24/4/18 צוין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה, עבר הנאשם אבחון בעמותת "שלום בניך". בשונה מן המצב שתואר בתסקיר הראשון, הנאשם לקח אחריות למעשיו, לרבות

הכוונות המיניות שבהם.

התרשמות הגורמים המקצועיים הייתה שהנאשם עשוי להפיק תועלת מטיפול ייעודי במסגרת קבוצה לטיפול בעברייני מין. יחד עם זאת, סברו כי לפני שישולב בקבוצה, יש צורך לקיים עם הנאשם מפגשים פרטניים, כדי לקבל תמונה מלאה ולהתחקות אחר עולמו הפנימי והמיני. על רקע האמור, עתר שירות המבחן ליתן דחייה נוספת, במהלכה יתקיימו הפגישות הפרטניות ותיערך הערכה מחודשת באשר להתאמתו לטיפול קבוצתי ייעודי.

נעתרנו לבקשה זו, לדחייה נוספת, על אף שלא היה ברור מהתסקיר מדוע לא שולב הנאשם בשיחות פרטניות במהלך הדחייה, כפי שהומלץ בתסקיר קודם, וזאת מתוך רצון לאפשר לנאשם למצות את ההליך הטיפולי שהתעכב, שלא מטעמיו.

11. בתסקיר מיום 28/6/18 דווח כי הנאשם החל בטיפול פרטני לפוגעים מינית במסגרת עמותת "שלום בניין" והשתתף כבר ב - 8 מפגשים. הוחלט להעבירו למטפל אחר, כדי שיוכל לענות על צרכיו (כך שהטיפול יתנהל ברובו בשפה האנגלית, באופן המשפר את יעילות הקשר הטיפולי). לפי האמור בתסקיר, ההתרשמות הייתה כי הנאשם גילה מוטיבציה לטיפול, השתתף באופן משביע רצון, יחסית לשלב בו הוא מצוי, וביטא רצון להיעזר בתהליך הטיפולי ולקבל כלים להפחתת מסוכנותו המינית.

מתסקיר זה עלה כי הנאשם חזר ולקח אחריות למעשיו, הודה במניע המיני ונתרם מהקשר הטיפולי. לסיכום, בשל השלב הראשוני של הטיפול וכשהסתמן כי יש התקדמות חיובית בתהליך, המליץ שירות המבחן לדחות שוב את הדיון ולהפנות את הנאשם למרכז להערכת מסוכנות מינית, לשם קבלת חוות דעתו, על מנת שתסייע בקביעת התכנית הטיפולית ותוכנית המוגנות.

12. לפי בקשת שירות המבחן ובהסכמת הצדדים, הופנה הנאשם למרכז להערכת מסוכנות, והתקבלה חוות דעת, אשר הועברה לעיון שירות המבחן, לצורך התאמת הטיפול.

חוות הדעת מיום 5.8.18 מפרטת בהרחבה את ההיסטוריה האישית של הנאשם, התפתחותו המינית והתייחסותו לעבירות. בהתייחסותו למעשים שביצע, ניכר כי היה אמביוולנטי לגבי החלקים המתארים נגיעה בקטינים ובאיברי מין, הוא נטה למזער ואף להכחיש חלקים אלה. במהלך הבדיקה שיתף הנאשם פעולה באופן מלא עם הבודק. יחד עם זאת, התקשה להכיר בצורך בטיפול והתובנה לגבי צורך כזה הייתה חלקית. הבודק ציין כי רמה כזו של תובנה איננה חריגה בקרב פוגעים בשלבים הראשוניים של הטיפול.

הבדיקה העלתה כי לנאשם בעיות חמורות ושונות בכל הנוגע לוויסות דחפיו המיניים. הוא התקשה להבין את הנקודות המפורטות להלן: את העובדה שפגע באחרים, עד כמה הוא עסוק בתחום המיני ובחיפוש קורבנות, מה הם רצונותיו ונטיותיו המיניים וכיצד נכון להתמודד עם כל אלה.

מסוכנותו של הנאשם הוערכה כבינונית - גבוהה, להישנות עבירות מין. זאת לאחר שקלול הפקטורים הסטטיים והדינאמיים שפורטו בחוות הדעת. בין היתר, נלקחו בחשבון הגורמים הממתנים, שהם השתלבותו בטיפול

והתמיכה שהוא מקבל מאביו וחבריו בפיקוח של בני הקהילה. ההערכה הייתה כי ככל שיתמיד בטיפול ויקבל תובנה רבה יותר לבעיותיו, לסיכון ולצורך בטיפול, כך קיים סיכוי שמסוכנותו תפחת.

הבדוק ציין כי הנאשם איננו אזרח ישראלי וקשריו לישראל מוגבלים, יש לו גם היסטוריה של עזיבת מקומות סביב קשיים לכן לעמדתו, חשוב שהנושא ייבחן במסגרת הטיפול על מנת להפחית את הסיכון שהנאשם יעזוב את הטיפול, לפני סיומו.

13. בתסקיר האחרון מיום 4.11.18 המליץ שירות המבחן לבדוק את התאמתו של הנאשם לשאת עונש מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים והעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים.

בתסקיר פירט שירות המבחן, על סמך דיווח מעמותת "שלום בניך" ושיחה עם המטפל הפרטני, כי הנאשם מצוי בטיפול מחודש אפריל 2018. בחודש יוני 2018 הועבר למטפל אחר וכיום משולב בטיפול בשפה האנגלית. צוין כי הנאשם מגיע בהתמדה ובעקביות לטיפול, משתף פעולה, מבצע מטלות כנדרש וההתרשמות היא כי הוא עושה מאמץ על מנת להפיק תועלת מהטיפול.

על פי הדיווח, יש התקדמות מבחינת יכולת ונכונות הנאשם לשתף בתכנים אישיים, בקשיים שחווה ובכל הנוגע לניתוח הפגיעות המיניות. המטפל מתרשם כי הנאשם מפיק תועלת מן הטיפול ולהערכתו המשך עבודה טיפולית עימו תמשיך להקנות לו כלים ומיומנויות, שיסייעו להפחית את מסוכנותו המינית. עוד נאמר כי יש כוונה לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית.

שירות המבחן שוחח עם הנאשם. מן שיחה עלה כי הנאשם מבין שהוא סובל מבעיה בתחום המיני, המצריכה טיפול. הנאשם טען כי בזמן ביצוע העבירה חש צרכים מיניים מוגברים, שאינם קיימים כיום ואם יחוש אותם שוב הוא לא יהסס לחשוף את מצוקתו לפני המטפל. הנאשם תיאר אלמנטים מיניים מאחורי מעשיו, אך הובע ספק עד כמה הודאה זו כנה או נובעת מהבנה עמוקה וקבלת אחריות מודעת.

בסיכום, העיר שירות המבחן, בין היתר, כי חרף ההתקדמות במצבו, הרושם הוא שהנאשם מצוי בראשיתו של ההליך הטיפולי ויזדקק להמשך טיפול, ליווי ופיקוח, לפרק זמן ממושך. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי והמחירים האישיים, ששילם הנאשם, בכלל זה שהייתו במעצר בית לאורך זמן, מהווים גורמים משמעותיים עבורו.

שירות המבחן המליץ שלא לקטוע את ההליך הטיפולי, זאת מתוך מודעות למצבו המורכב של הנאשם ולרמת מסוכנותו, ומאידך בשים לב לכך שהנאשם מפיק תועלת מן הטיפול, מראה התקדמות ויש המלצה כי ימשיך בו.

לפי התרשמות המטפל הפרטני, הנאשם איננו מתאים לטיפול כוללני, במסגרת הוסטל או מרכז יום, בשל קשיי השפה ושונות, שתקשה עליו להשתלב בטיפול מעין זה.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן, כמפורט לעיל, על ענישה שתכלול מאסר בעבודות שירות (בכפוף לכך שהנאשם ימצא מתאים, לצד צו מבחן ועונשים נלווים. שירות המבחן הוסיף כי להתרשמותו, הנאשם זקוק

לטיפול ולפיקוח, שיעמיד לו גבולות חיצוניים ברורים.

טיעוני הצדדים לעונש:

14. להלן, אפרט את טיעוני הצדדים לעונש בתמצית:

טיעוני המאשימה לעונש:

15. המאשימה עתרה להשית על הנאשם, אשר פגע בשבעה מתלוננים שונים וביצע בשישה מהם מעשים מגונים, עונשים הכוללים מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי כספי משמעותי למתלוננים וקנס.

16. המאשימה התייחסה בטיעוניה לשיקולים שנקבעו בחוק העונשין לגזירת הדין, על פי עקרון ההלימה ולשיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם והעונש הראוי לנאשם בגדרו של מתחם זה.

17. לטענת המאשימה, בהתייחס להוראת סעיף 40ג' (א) לחוק העונשין, הנאשם הורשע בשמונה אישומים שונים, שישה מהם עניינם פגיעות מיניות, ומדובר באירועים נפרדים, לגבי מתלוננים שונים ובזמנים שונים. מכאן שכל אחד מן האישומים, ראוי לענישה הולמת ומתחם העונש שייקבע לאישומים כולם צריך לשקף את מרכיבי האישומים השונים.

18. למרות האמור לעיל, הציעה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם כולל עבור כלל האישומים, הנע בין 36 חודשי מאסר בפועל ל- 54 חודשי מאסר בפועל, זאת בהתחשב בשיקולים הרלוונטיים לקביעת המתחם, כדלקמן:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בהם. בהקשר זה צוינה הפגיעה בגופו וכבודו של אדם, בזכותו של אדם ושל הציבור לתחושת ביטחון אישית ובצנעת הפרט, שהן זכויות יסוד. המאשימה הפנתה לפסיקה, שעסקה בחומרת הפגיעה בזכויות אלה, בכל הנוגע לעבירות מין ובצורך להחמיר בעונשים של מבצעי עבירות אלה, כמו גם לפסיקה בה עמד בית המשפט העליון על הערך המוגן הניצב בבסיס עבירת המעשה המוגנה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות- מידת אשמו של הנאשם, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות והנזק שנגרם בפועל (בהתאם לפסיקה, כאשר מדובר בעבירות מין, מדובר במעשים בזויים וחמורים ביותר, אשר אף אין צורך בתסקיר נפגע עבירה כדי לקבוע כי יש בהם השפעה טראומטית על הנפגע), הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כשהוא מונע על ידי דחף מיני ורצון לספק דחף זה. הנאשם בחר את קורבנותיו: קטינים, צעירים ומקורבים לו. לפי הנטען, הנאשם בגד באמונם של הנפגעים, כאשר הציג עצמו בפניהם כידען בתורה וכ"אדמו"ר". הוא ניצל את העובדה שקורבנותיו הם בני קהילה דתית, וכך התאפשר לו לקבל

מהקורבנות יחס של כבוד ויראה. באופן זה מעשי הנאשם נשמרו תחת מעטה שתיקה.

המאשימה הוסיפה כי הנפגעים ממעשיו של הנאשם משתייכים לקהילה דתית, בה מעשים מהסוג שביצע פוגמים בשמם הטוב של הנפגעים ובשם משפחתם וכן לא נהוג ומקובל לדווח על פגיעות שכאלה. בנסיבות אלו, קיים רכיב של חומרה בשל השתיקה והסוד אשר נכפו על הנפגעים מתוקף השתייכותם הדתית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסיקה, אשר ניתנה לעמדתה, במקרים דומים ולעונשים שהושמו במסגרתה והמבטאים את הצורך בהחמרה בכל הנוגע לעבירות מין.

19. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם, סבורה המאשימה כי אין בנסיבות הקיימות מקום לחרוג לקולא מן המתחם משיקולי שיקום. בהקשר זה הפנתה לפסק הדין שניתן לאחרונה בע"פ 6637/17 בו נקבעו הנסיבות המרכזיות, שבהן יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי ממשי לשיקום, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

בענייננו, כך נטען, מחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות, עולה כי לנאשם דרגת מסוכנות בינונית - גבוהה, להישנות עבירות מין. לנאשם בעיות חמורות וכרוניות בכל הקשור לוויסות דחפיו המיניים. הנאשם שאינו בעל אזרחות ישראלית, מוגבל בקשריו למדינה ובעל היסטוריה של עזיבת מקומות סביב קשייו.

המאשימה הוסיפה כי המלצת שירות המבחן, שנכתבה לאחר התלבטות, לבדוק את התאמתו של הנאשם לביצוע מאסר בעבודות שירות, איננה עולה בקנה אחד עם מעשיו, מבנה אישיותו, מסוכנותו הגבוהה ופסיקת בית המשפט. המאשימה ביקשה לדחות המלצה זו, בצינה כי שירות המבחן בוחן את האפשרויות לשיקום הנאשם מנקודת מבטו של הנאשם בלבד, בעוד על בית המשפט לשקלל את שאר העניינים הרלוונטיים לגזירת דינו של הנאשם, כמו שיקולי גמול והרתעה.

שיקול נוסף רלוונטי לגזירת הדין, כשעסקין בעבירות מין, לטענת המאשימה, הוא הרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין).

לאור האמור, סבורה המאשימה כי גם בהתחשב בנסיבות העומדות לזכות הנאשם, כמו עברו הנקי והודאתו והואיל ושאם השיקולים לא פועלים לטובתו, העונש הראוי לנאשם צריך להיות אמצע מתחם העונש ההולם ברכיב המאסר בפועל, זאת בצירוף פיצוי לקורבנותיו, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.

טיעוני הנאשם לעונש:

20. סנגורו של הנאשם ביקש בטיעוניו, שלא למצות את הדין עם מרשו ולאמץ את המלצת שירות המבחן, שלא להטיל עליו ענישה מאחורי סורג ובריח.

21. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בהתייחס לאישום הראשון שעניינו עבירה על חוק הכניסה לישראל, הדגיש הסנגור כי לא הייתה לנאשם כל מניעה חוקית לקבל מעמד של אזרח, בהיותו יהודי ובהתאם לחוק השבות. נוסף על כך, כניסתו של הנאשם לארץ לא הייתה מיועדת לביצוע מעשים שלא כדין, אלא לתכלית ראויה של קירוב האנשים לדת, כפי שעשה ברוב זמנו בשנים שהוא היה בארץ.

22. באשר לשבעת האישומים האחרים, שבחלקם מתייחסים, לפי הנטען, למעשה מגונה אחד ויחיד, הינם ברף הנמוך ביותר של החומרה. האחד מהם, (האישום החמישי), עוסק בעבירה של אימים בלבד. ב"כ הנאשם עתר, למרות שמדובר במספר אירועים במישור הזמן והמקום, לקבוע עונש כולל לכולם, בצינו שרוב העבירות שבהן הודה הנאשם נמצאות ברף הנמוך של המעשים המגונים, מבלי שהדבר יתפרש כצידוק לעשייתו או זלזול בחומרת כל מעשה מיני.

23. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן ולהערכת המסוכנות המינית של הנאשם, סקר את ההליכים הטיפולים הפרטניים בהם נטל הנאשם חלק, מאז חודש 04/2018 והדגיש את שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מגיע בהתמדה ובעקביות לטיפול, משתף פעולה, וההתרשמות היא כי הוא עושה מאמצים על מנת להפיק תועלת. גורמי הטיפול העריכו שהמשך העבודה הטיפולית תאפשר לו בסופו של ההליך לרכוש כלים ומיומנויות, שיסייעו לו בהפחתת המסוכנות. ב"כ הנאשם הדגיש את התרשמות גורמי המקצוע, שהנאשם אינו מוצף מינית ואינו זקוק לטיפול תרופתי להפחתת הדחף המיני, כמו גם את ההערכה שהנאשם מצוי בראשיתו של ההליך ויזדקק להמשך טיפול, ליווי ופיקוח לפרק זמן ממושך.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי סיכויי השיקום של הנאשם טובים וחשוב שלא לקטוע את ההליך בו החל, על מנת למצות את הטיפול. מתסקיר שירות המבחן ביקש ב"כ הנאשם ללמוד כי הנאשם כבר הפיק תועלת מהטיפול וחל שינוי מהותי בתפיסתו, כיום הוא לוקח אחריות על מעשיו, לרבות האופי המיני שלהם.

24. לטענת הסנגור, שירות המבחן היה מודע לרמת מסוכנותו של הנאשם ולמורכבות מצבו, אך לאור הדיווח מהגורם הטיפולי הייעודי לטיפול בעברייני מין כי הנאשם מפיק תועלת מהטיפול ומבטא התקדמות, המליץ שלא לקטוע את ההליך הטיפולי ועל המשך הטיפול. לפי הנטען, גורמי המקצוע שללו התאמתו של הנאשם לטיפול כוללני במסגרת הוסטל ומרכז יום, ולעמדת הסנגור גם בין כותלי בית הסוהר, של קשיי שפה ושונות תפיסת העולם, אשר יקשו עליו לשלב באופן מיטיב בטיפול מסוג זה. לכן בסוף התסקיר באו בהמלצה להטיל על הנאשם עונש בדרך של עבודות שירות וצו פיקוח למשך שנתיים, במהלכם ימשיך בטיפול ייעודי לעברייני מין.

25. לעמדת ב"כ הנאשם, אין כל נימוק המצדיק דחיית המלצתו של שירות המבחן, הגם שמדובר בהמלצה בלבד, זאת במיוחד עת עסקינן בשילוב של מס' עובדות, שאינן שנויות במחלוקת: הראשונה, היא האופן בו בוצעו המעשים, שהם בדרגה הנמוכה ביותר של החומרה, ללא כל אלימות, כפיה או לחץ מכל סוג ומין, העדר עבר פלילי, השתלבותו של הנאשם בתכנית טיפולית, המלצת גורמי הטיפול שקטיעתו של

ההלך השיקומי תחזיר את המצב לקדמותו, העובדה שהנאשם מפיק תועלת מההלך השיקומי וניצני שינוי מתחילים לבצבץ. נתון נוסף שיש להביא בחשבון הוא העובדה שהנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריש במשך כ- 4 חודשים ולאחר מכן בתנאי מעצר בית, במשך כמעט שנתיים. אלה מהווים עבורו גורם מרתיע, משמעותי ומצדדים באימוץ המלצת שירות המבחן.

26. ב"כ הנאשם הוסיף כי בתי המשפט אינם נוהגים לשאוב נאשם מאמצע הליך שיקומי כאשר התהליך מתחיל לתת תוצאות שיקומיות, אלא מבכרים את המשך הטיפול, על פני עונש מאסר מאחורי סורג ובריש. לעמדת ההגנה, זהו המקרה המתאים לסטות מהעונש ההולם מטעמים של שיקום, מבלי לפגוע באינטרס הציבורי, אשר יכול לקבל מענה באמצעות הטלת פיצויים. לפי הנטען, אמנם מצבו הכספי קשה ומשפחתו איננה מתגוררת בישראל, אף על פי כן, הוא יעשה ככל שניתן, על מנת לגייס את סכום הפיצוי שיוטל עליו.

27. הנאשם עצמו נשא לפנינו את דבריו (באנגלית, שפת אמו). הוא שיתף כי המעמד קשה עבורו, ביקש מחילה וסליחה מכל האנשים שהרגישו שהם נפגעו ממנו. הוא הוסיף, כי לא הבין מה גרם להם להרגיש כל כך נפגעים, אבל עכשיו אחרי שהוא הלך לטיפול, הוא מבין שעשה חטא גדול ומרגיש שהטיפול עוזר לו. הנאשם ביקש שתינתן לו הזדמנות להמשיך את הטיפול והשיקום. לסיום, ביקש הנאשם סליחה מהוריו המבוגרים, על הצער שגרם להם והסביר כי לא ביצע את העבירות מתוך רוע, אלא על רקע הסבל הרב שהיה מנת חלקו, בחייו האישיים, המצב המשפחתי המורכב והאובדן שחווה. לאור האמור, ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט, כדי שיתאפשר לו להמשיך בטיפול.

דין והכרעה

28. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

29. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה, וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

30. כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ. מדינת ישראל (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 גברזג'י נ. מדינת ישראל (15.01.2014), ע"פ 4702/15 עבד נ. מדינת ישראל (20.04.2016) וע"פ 8479/16 פלוני נ' מדינת ישראל, (30.05.2018)). אם הגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם לאירוע

כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

בעניינו, בכל אחד מן האישומים (למעט האישום הראשון), בוצעו עבירות מין. מדובר במספר עבירות, שבוצעו בהזדמנויות שונות, כלפי נפגעים שונים, ואלה אינן מהוות אירוע אחד לצורך קביעת המתחם, על כן יש להתייחס למתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מן האישומים.

31. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

האמור לעיל איננו גורע מסמכותו של בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת המתחם או נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים (סעיף 40יב' לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם

32. מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

33. הערך המוגן ומידת הפגיעה בו -

בכל הנוגע לאישום הראשון- הפגיעה היא בעקרון שלטון החוק ובביטחון הציבור. עם זאת, בנסיבות בהן זכאי היה הנאשם, להגיש בקשה לקבלת אזרחות מכוח חוק השבות מידת הפגיעה בערכים אלה אינה גבוהה.

הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע עבירות המין, לעומת זאת, עוסקים בהגנה על גופו של אדם, כבודו, האוטונומיה שלו, פרטיותו ושלמות נפשו. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, בשל מידת הפגיעה שהן מסבות לקורבנות:

"על חומרתן של עבירות המין אין צורך להכביר במילים. חומרתן נובעת מהפגיעה הקשה באוטונומיה ובזכותה של נפגעת העבירה להגן על גופה ולהבטיח את צונעתה (ע"פ 11100/08 שרעבי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 33 (14.9.2011) (להלן: עניין שרעבי)). לא בכדי נקבע בפסיקה כי "החברה לא

תשלום עם פגיעה חמורה בגופן ובנפשו של נפגעות עבירות מין ואלימות ותוקיע מעשים אלו, בין היתר, באמצעות עונשים חמורים" (ע"פ 2684/16 פלוני נ' מדינת ישראל, (6.10.2017)).

כן ראו בע"פ 5248/18 משה נ' מדינת ישראל (10.10.2018), שם נפסק כי:
"אין צורך להרחיב בדיבור על פגיעתן הרעה של עבירות המין. חומרתן קשורה בטבורה לפגיעה באוטונומיה של הקורבן, בגופו ובנפשו, ולכן נקבע לא אחת הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין".

מידת הפגיעה בערכים אלה גבוהה ומשמעותית יותר כאשר מדובר בעבירות מין המבוצעות כנגד קטינים:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריין שעניינו נידון ולציבור עבריינים בכוח" (ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.03.2008)).

34. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לתת את הדעת ראשית לכל, לריבוי המקרים, בהם פגע הנאשם בקורבנות אקראיים, כשהוא מנצל מצבים בהם נותרו איתו ביחידות.

אמנם המעשים המיניים אינם מצויים ברף הגבוה של החומרה, הם לא נעשו תוך שימוש בכוח או באיומים. עם זאת, הנאשם לא בחל בביצוע המעשים גם כלפי קורבנות צעירים ואף קטינים. בחלק מן המקרים ניצל הנאשם את האמון שנתנו בו קורבנותיו, בשל חזותו כאדם דתי ואדוק, לאחר ששכנע אותם להגיע לביתו או להישאר עימו במקום מבודד, בתאונות שונות, הכוללות לימוד תורה או הנחת תפילין. כך, באחד המקרים, ניצל את העובדה שלימד בישיבה, על מנת להזמין אחד התלמידים לביתו. בהזדמנות אחרת ניצל מצג שיצר כלפי המתלון באשר ליכולתו להתיר נדרים, בהיותו אדמו"ר רב, כדי לגרום למתלון להגיע לביתו. מעשיו של הנאשם כלפי מתלון

זה (באישום השמיני), בוצעו לאחר שנעל את דלת הבית, הדף את המתלונן וביצע בו מעשים מגונים. הנאשם לא הרפה, גם כאשר המתלונן ניסה להדוף אותו מעל פניו והמשיך גם לאחר שביקש כי יחדל ממעשיו.

באישום החמישי הורשע הנאשם באיומים כלפי קורבן קטין. הוא לא הורשע בביצוע עבירות מין כלפיו, אך הרקע לאיומים, כמתואר בכתב האישום, נעוץ בניסיונות הנאשם לגרום לקטין להתלוות אליו. לאחר שיצר עימו קשר פעמיים, קרץ לו וקרא לו לבוא עימו, חש הקטין מוטרד וקרא לעזרה. בעקבות האמור, איים עליו הנאשם, כשהוא עושה לעברו תנועה המרמזת על פגיעה בו (שחיטה), הוסיף מלל "חכה, חכה" וגם רדף אחרי הקטין כשהוא אוחז במקל.

הנאשם מונע במעשיו מרצון לסיפוק מיני, תוך שהוא מתעלם מרצונם של האחרים ומהפגיעה בנפשם. לגבי מידת הפגיעה בעקבות עבירות מין קבעה הפסיקה כי מדובר בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טבען ואיננו דרוש הוכחה. הדברים נכונים ושימיים גם בענייננו, בפרט שחלק מן הנפגעים הם צעירים או קטינים.

35. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן -**

כאמור לעיל, בשל חומרתן של עבירות המין, והפגיעה החמורה בגופם ובנפשם של הקורבנות, מדיניות הענישה היא מחמירה. מטרתה להגן על הציבור מפני עבירות מעין אלה, להרתיע עבריינים פוטנציאליים ולבטא את הסלידה ממעשים שכאלה, בפרט כשהם נעשים בקטינים.

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה שיש לראות בעבירות מין בכלל, ובעבירות מין בקטינים בפרט. בין היתר, נקבע כי על העונש המושת על מי שהורשע בביצוע עבירות מין בקטינים לבטא את הסלידה ממעשים אלו" (ע"פ 6098/17 פלוני נ' מדינת ישראל (24.07.2018)).

36. המאשימה הפנתה לפסיקה ממה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה בעבירות בהן עסקין. בין היתר, הפנתה לרע"פ 3318/04 **דראושה נ. מדינת ישראל** (22.4.04), במסגרתו אושר עונש שכלל שנת מאסר בפועל, בגין מעשה מגונה אחד. שם דובר במעשה מגונה שביצע אדם מבוגר, כלפי צעירה, קרובת משפחתו, והעונש שהוטל עליו לקח בחשבון את מידת הפגיעה בה ואת התסקיר הבעייתי שהתקבל בעניינו של הנאשם.

ברע"פ 3169/12 **נסר אלדין נ' מדינת ישראל** (30.04.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם, על חומרת העונש שהוטל עליו, 16 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע מעשה מגונה. שם דובר במעשה מגונה ברף גבוה יותר של החומרה, שבוצע על ידי מי שהיה שוטר, תוך ניצול תפקידו.

הסניגור הפנה לטיעוניו בתיק מקביל, בכל הנוגע למדיניות הענישה. על פי טיעוניו, מנעד הענישה בעבירות מין הוא רחב ומושפע בעיקר מחומרת המעשה המיני שבוצע ולא דווקא מריבוי האירועים. לטענתו, מתחם הענישה

בעבירות של מעשים מגונים ברף הנמוך שבוצעו בקטין נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 36 חודשים. לעומת זאת, המתחם בגין מעשים מגונים חמורים יותר, כאלה שמתלווים אליהם איומים, לחץ או כפייה, נע בין 36 חודשים ל- 72 חודשים. הסיגור הפנה לע"פ 512/13 **פלוני נ. מדינת ישראל**, (4.12.13), וביקש להסיק ממנו מהו המתחם הראוי וזאת בהשוואה ובהתאמה לעבירות שביצע הנאשם שבפנינו. לטענתו, שם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים לחמש שנים, על אף שהיה מדובר בעבירות שונות מהותית הן בהיקפן והן בתחומם ובחומרתם, מענייננו. באותו עניין נדון עניינו של נאשם שביצע עבירות מין בקטניות, רובן באמצעות האינטרנט. הוא הורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לכך שהמאשימה תטען לעונש של 44 חודשי מאסר בפועל. ערעור נדחה על ידי בית המשפט העליון, שצין כי בגזר הדין נקבע מתחם הענישה בעבירות של מעשים מגונים בקטנים והטרדות מיניות באמצעות האינטרנט כנע בין מאסר על תנאי לחמש שנות מאסר בפועל. ברי, כי לא ניתן ללמוד מפסיקה זו מהו מתחם העונש ההולם בעבירות בהן עסקין.

37. אכן, מנעד העונשים בעבירות מין הוא רחב, גם בהתייחס לעבירות של מעשים מגונים בלבד, (ללא עבירות מין נלוות או עבירות אלימות). מתחמי הענישה מושפעים בעיקר מרף החומרה של המעשים המיניים, גילו של הקורבן או נתוני המיוחדים, התקופה בה נמשכו המעשים והיקפם. לצורך קביעת המתחמים בענייננו, נתתי דעתי לפסיקה דלעיל ולפסיקה רלוונטית נוספת (ראו למשל רע"פ 2341/18 **פלוני נ. מדינת ישראל** (27.03.2018), שם נקבע בגזר הדין שניתן בבית משפט השלום כי מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע נאשם צעיר נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בגין מעשים מגונים, שבוצעו במתלוננת, שאותה אסף הנאשם ברכבו, בנסיבות חמורות, רע"פ 6300/16 **שנאן נ. מדינת ישראל**, (18.08.2016), שם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים אותם ניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ביחס לאחת המתלוננות ובין 6 ל- 15 לחודשי מאסר ביחס למתלוננת אחרת, בגין מעשים מגונים שביצע הנאשם, בעת ששימש כמאבטח בטיול, כלפי שתי קטניות. המעשים כללו נגיעה באיברים מוצנעים, גם מתחת לבגדים. (בסופו של דבר נדון הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות), ורע"פ 3610/15 **סמיונוב נ. מדינת ישראל** (08.06.2015), שבו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שנדון ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בעניינו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבירות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע מעשים מגונים בקטין והטרדה מינית).

38. לאחר שקלול כל האמור לעיל, מתחמי העונשים ההולמים את העבירות שביצע הנאשם, לעמדת, הם כדלקמן:

באישום הראשון- בין מאסר על תנאי ל- 3 חודשי מאסר בפועל.

באישום השני- בין 2 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

באישום השלישי - בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, ל- 18 חודשי מאסר.

באישום הרביעי- בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

באישום החמישי- בין 2 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

באישום השישי- בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

באישום השביעי- בין 2 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

באישום השמיני- בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, ל- 18 חודשי מאסר.

העונש הראוי לנאשם:

39. קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו, בעניין זה חלוקים הצדדים כשלעמדת הסנגור, זהו המקרה בו על בית המשפט לסטות מן המתחם לקולא מטעמי שיקום.

בהתאם לחוק, העונש הראוי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

40. בטרם אבחן את השיקולים לקביעת העונש הראוי לנאשם, אומר כי לדעתי, בנסיבות העניין, ראוי לגזור על הנאשם עונש כולל, בגין כל האירועים, בהתחשב במתחמי הענישה השונים שפורטו לעיל.

41. הנאשם הודה בביצוע העבירות, חסך את העדתם של המתלוננים ומזמנו של בית המשפט. הוא גם קיבל אחריות מלאה למעשיו, גם אם לא בשלב ראשוני, אלא בעקבות ההליך הטיפולי, והבין כי הוא זקוק לטיפול, כדי להתגבר על הבעיה ממנה הוא סובל. הנאשם היה נתון במעצר תקופה של קרוב לארבעה חודשים וכן במעצר בפיקוח אלקטרוני.

42. נסיבות חייו של הנאשם נפרסו לפנינו בהרחבה בטיעוני בא כוחו, בתסקירים שהונחו לפנינו ובמסגרת חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות.

43. כאמור לעיל, הנאשם הוא אזרח אמריקאי, המתגורר בארץ מאז נכנס אליה באשרת תייר בשנת 2014. לנאשם אין עבר פלילי מכל סוג. נסיבות חייו אינן פשוטות, הגם שנולד וגדל במשפחה נורמטיבית ומוערכת, המשיכת לקהילה החרדית "סאטמר". הוא חווה קשיים כבר מגיל צעיר במסגרות הלימודיות ובהיבט החברתי, על רקע שונות, ..., כפי שתיאר לפני מעריך המסוכנות. התסקירים וחוות הדעת מלמדים על התמודדותו של הנאשם עם קשיים משפחתיים, מגיל צעיר, ... ניתוק מבנו על רקע גירושיו ואובדן שחוה.

מאז הגיע ארצה, עסק הנאשם בהוראה ובחינוך במוסדות חרדיים, במתן דרשות, הרצאות וכתובת ספרי קודש (כמפורט לעיל, אחד האישומים לעיל עוסק בעבירות שביצע הנאשם, לאחר שהציג עצמו כאדמו"ר והעביר שיעורים בישיבה, תוך ניצול מעמד זה, על מנת להזמין אחד התלמידים לביתו). לעיתים, הוא נאלץ לעקור ממקום למקום בשל שמועות שקריות, שלטענתו, החלו עוד בהיותו בארה"ב, באשר לנטייתו המיניות.

44. מסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה בחוות דעת מקיפה ומפורטת כבינונית גבוהה. חוות הדעת נערכה לאחר תקופה ממושכת בה היה נתון הנאשם בפיקוח שירות המבחן ושולב בטיפול פרטני ובמסגרתה העריך הבדק כי ככל שהנאשם יתמיד בטיפול ויקבל תובנה רבה יותר לבעיותיו, לסיכון ולצורך בטיפול, כך קיים סיכוי שמסוכנותו תפחת.

45. כפי שפורט לעיל, גזירת דינו של הנאשם נדחתה לפרק זמן ממושך, על מנת לאפשר לו להשתלב בטיפול ייעודי שיפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו לחברה. מתוך הדברים שמסר הנאשם עצמו ניתן ללמוד כי הבעיה ממנה הוא סובל, מלווה אותו כבר שנים רבות ודומה כי כיום לראשונה, החל להפנים את הבעיה בהתנהגותו ואת הצורך לטפל בה. הנאשם עשה כברת דרך מאז החל בטיפול, הוא מגלה מוטיבציה לשינוי ומתמיד להגיע לטיפולים. עם זאת, ולמרות הזמן הרב שחלף, עודנו מצוי בתחילתו של שינוי והובעו ספקות באשר למניע האמיתי ולמידת התובנה שהוא מגלה (ראו גם דברי הנאשם בדבריו לעונש, אשר מעוררים ספק האם הפנים לעומק את העובדה שהוא פוגע בזולת באמצעות מעשיו).

בשל קשייו של הנאשם הוא גם לא שולב עד כה בקבוצה טיפולית, למרות ששירות המבחן המליץ כבר בתחילה לשלבו במסגרת טיפולית כזו.

46. שיקומו של אדם, הינו אחד השיקולים החשובים בענישה, לרבות בשל האינטרס הציבורי בשיקום עבריינים, השבתם לנהל אורח חיים נורמטיבי והפחתת הסיכון להישנות עבירות. בית המשפט רשאי בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". נפסק כי משמעות הדבר היא שעל הנאשם להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (03.10.2017)), ובעניינו, ספק אם ניתן להסיק מהתסקירים ומחוות הדעת על קיומו של פוטנציאל **גבוה** לשיקום, כזה המצדיק סטייה מן המתחם, מטעמי שיקום.

47. בנסיבות אלה, נוכח חומרת המעשים ומידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, גם בשלב זה של הטיפול, ובהתחשב בגורמי הסיכון כמפורט בחוות הדעת של הערכת המסוכנות, אני סבורה, כי אף בהנחה שיש מקום לחרוג לקולא מטעמי שיקום, הקלה זו צריכה להתמצות בקיצור תקופת המאסר בפועל שתוטל על הנאשם, אך איננה יכולה לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה, הכוללת מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן, בלבד (ראו בהקשר זה ע"פ 2272/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (07.05.2018)). במטרה לעודד את הנאשם בדרכו השיקומית נכון יהא למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם המשולב.

48. שירות המבחן המליץ אמנם, להסתפק בענישה בעבודות שירות, שתאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפולי בו החל בפיקוח שירות המבחן ותחת צו מבחן, וזאת על מנת לא לקטוע את ההליך הטיפולי ומתוך ראייה כי הנאשם מתקדם בטיפול. כידוע, עמדת שירות המבחן היא בגדר המלצה ובית המשפט, האמון על עריכת האיוון הנדרש בין השיקולים השונים, בכללם האינטרס הציבורי, איננו מחויב לקבלה. כאמור, מאז החל הנאשם בטיפול בפיקוח שירות המבחן הוא שולב בטיפול פרטני ייעודי ואכן מפיק תועלת מטיפול זה. לא שוכנעתי כי עונש הכולל מאסר מאחורי סורג וברח יקטע את המשך הטיפול. אין

מניעה כי הנאשם ימשיך בהליך טיפולי שכזה, בין כתלי הכלא, תוך הצבת גבולות ברורים, כפי שהמליץ שירות המבחן.

49. לאור המפורט לעיל, אמליץ לחבריי לגזור על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - מיום 6/2/17 עד 1/6/17.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין או אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננים, כמפורט להלן:

לכל אחד מן המתלוננים באישומים השני, רביעי, חמישי, שישי ושביעי - סך של 2,000 ₪.

לכל אחד מן המתלוננים באישומים השלישי ושמיני - סך של 5,000 ₪.

הנאשם ישלם את הפיצויים ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

אי תשלום אחד השיעורים, יעמיד את מלוא החוב לפירעון מיידי.

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופט ג'ורג' אזולאי

מסכים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

השופט סאב דבור

מסכים.

סאב דבור, שופט

הוחלט אפוא, לגזור על הנאשם את העונשים כמפורט בפסק דינה של ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

גזר הדין הוסבר לנאשם בשפתו.

ניתן והודע היום ג' טבת תשע"ט, 11/12/2018 במעמד הנוכחים.

**סאב דבור,
שופט**

**ג'ורג' אזולאי,
שופט**

**אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא**